|| श्रीमद्दिव्य गुरुनाथ गणनाथ चरणारविन्दाभ्यां नमः ॥

|| अथ श्रीपद्ममहापुराणे पाताळखण्डे एकाशीतितमोऽध्यायोक्त चिन्तामणिश्रीकृष्णमन्त्र कथनम् ॥

ऋषय ऊचुः ॥ सूत जीव चिरं साथो श्रीकृष्णचरितावृतं ।
त्वया प्रकाशितं सर्वं भक्तानां भवतारणम् ॥१॥
श्रीकृष्णलीलां निखिलां ब्रूहि दैनन्दिनं विभो ।
यया कर्णितया साधो कृष्णे भक्तिर्विवर्धते ॥२॥
गुरोश्शिष्यस्य मन्त्रस्य विधानं लक्षणं पृथक् ।
वदास्माकं महाभाग त्वं हि नः परमस्सुहृत् ॥३॥
सूत उवाच ॥ एकदा यमुनातीरे समासीनं जगद्गुरुं ।
नारदः प्रणिपत्याह देवदेवं सदशिवम् ॥४॥
नारद उवाच ॥ देवदेव महादेव सर्वज्ञ जगदीश्वर ।
भगवद्धर्मतत्वज्ञ कृष्णमन्त्रविदां वर ॥५॥
कृष्णमन्त्रा मयालब्धाः त्वत्तो ये च पितुः पदे ।
ते सर्वे साधिता यत्नान्मन्त्रराजादयो मया ॥६॥
बहुवर्षसहस्रेषु शाकमूलफलाशिना ।
शुष्कपर्णाम्बुवाय्वादि भोजिना च निराशिना ॥७॥
स्त्रीणां सन्दर्शनालापवर्जिना भूमिशायिना ।
कामदिषड्गुणं जित्वा बाह्येन्द्रियं नियम्य च ॥८॥
एव कृतेपि नैवात्मा सन्तुष्टो मम शङ्कर ।
तद्भ्रूहि यत्प्रसिद्ध्येत संस्काराद्यैर्विना प्रभो ॥९॥
सकृदुच्चारणान्नराणां ददाति फलमुत्तमं ।
यदि योग्योस्मि देवेश तदा मे कृपया वद ॥१०॥
शिव उवाच ॥ साधु पृष्टं महाभाग त्वया लोकहितैषिणा ।
सगोप्यमपि वक्ष्यामि मन्त्रचिन्तामणिं तव ॥११॥
रहस्यानां रहस्यं यद्गुह्यानां गुह्यमुत्तमं ।
न मया कथितं देव्यै नाग्रजेभ्यः पुरा तव ॥१२॥
वक्ष्यामि युगलं तुभ्यं कृष्णमन्त्रमनुत्तमं ।
मन्त्रचिन्तामणिर्नाम युगळं द्वयमेव च ॥१३॥
पर्यया अस्य मन्त्रस्य तथा पञ्चपदीति च ।
गोपीजनपदं वल्लभान्तं तु चरणानि च ॥१४॥
शरणं च प्रपद्येचेत्येष पञ्चपदात्मकः ।
मन्त्रचिन्तामणिः प्रोक्तः षोडशार्णो महामनुः ॥१५॥
नमो गोपीजनेत्युक्त्वा वल्लभाभ्यां वदेत्ततः ।
पदद्वयात्मको मन्त्रो दशार्णः खलु कथ्यते ॥१६॥
एतां पञ्चपदीं जप्त्वा श्रद्धयाऽश्रद्धया सकृत् ।
कृष्णप्रियाणां सान्निध्यं गच्छत्येव न संशयः ॥१७॥
न पुनश्चरणप्रेक्षा नास्त्यन्यास विधिक्रमः ।
न देशकालनियमो नारिमित्रादिशोधनम् ॥१८॥
सर्वेऽधिकारिणश्चात्र चाण्डालान्ता मुनीश्वर ।
स्त्रियश्शूद्रादयाश्चापि जडमूकाद्यपुङ्गवाः ॥१९॥

shrinathvidya@gmail.com

अन्ये हूण किराताश्च पुळिन्दाः पुल्कसास्तथा ।
अभीरा यवनाः कङ्काः स्पर्शाद्याः पापयोनयः ॥२०॥
डंभाहङ्कारपरमाः पापाः पैशुन्य तत्पराः ।
गोब्राह्मणादिहन्तारो महोपपातकान्विताः ॥२१॥
ज्ञानवैराग्यरहिताः श्रवणादिविवर्जताः ।
एते चान्ये च सर्वेसुर्मनोरस्याधिकारिणः ॥२२॥
यदि भक्तिर्भवेदेषां कृष्णे सर्वेश्वरेश्वरे ।
तदाधिकारणस्सर्वे नान्यथा मुनिसत्तम ॥२३॥
याज्ञिको दाननिरतः सर्वतन्त्रोपसेवकः ।
सत्यवादी यतिर्वापि वेदवेदाङ्गपारगः ॥२४॥
ब्रह्मनिष्ठः कुलीनो वा तपस्वी व्रततत्परः ।
अत्राधिकारी न भवेत्कृष्णभक्तिविवर्जितः ॥२५॥
तस्माद्धरावभक्ताय कृतघ्नाय न मानिने ।
न च श्रद्धाविहीनाय वक्तव्यं नास्तिकाय च ॥२६॥
नाशुश्रूषं प्रतिबूयान्नासंवत्सरसेविनं ।
श्रीकृष्णेऽनन्यभक्ताय दंभलोभविवर्जिते ॥२७॥
कामक्रोधविमुक्ताय देयमेतत्प्रयत्नतः ।
ऋषिश्चैवाहमेवास्य गायत्री छन्द उच्यते ॥२८॥
देवता वल्लभीकान्तो मन्त्रस्य परिकीर्तितः ।
स प्रियस्य हरेर्दास्ये विनियोग उदाहृतः ॥२९॥
आचक्राद्यैस्तथा मन्त्रैः पञ्चाङ्गानि प्रकल्पयेत् ।
अथवापि स्वबीजेन कराङ्गन्यासकौ चरेत् ॥३०॥
मन्त्रस्य प्रथमो वर्णो बिन्दुना मूर्ध्निभूषितः ।
गमित्येवं भवेद्बीजं नमश्शक्तिरिहोदिता ॥३१॥
अन्तिमार्णैर्दशाङ्गानि तैरेव च तथार्चनं ।
गन्धपुष्पाक्षतादिभिस्तच्च जलैरेवाप्यसंभवे ॥३२॥
न्यासपूर्वं विधानेन कर्तव्यं हरितुष्टये ।
अत एवास्य मन्त्रस्य न्यासाद्यन्ये वदन्ति च ॥३३॥
सकृदुच्चरणाच्चैव कृतकृत्यत्वदायिनः ।
तथापि दशधा नित्यं जपाद्यर्थं प्रविन्यसेत् ॥३४॥
अथ ध्यानं प्रवक्षामि मन्त्रस्यास्य द्विजोत्तम ।
पीतांबरं घनश्यामं द्विभुजं वनमालिनम् ॥३५॥
बर्हिबर्हकृतापीडं शशिकोटिनिभाननं ।
घूर्णायमाननयनं कर्णिकारावतंसिनम् ॥३६॥
अभितश्चंदनेनाथ मध्ये कुंकुमबिन्दुना ।
रचितं तिलकं फाले बिभ्रतं मण्डलाकृतिम् ॥३७॥
तरुणादित्यसङ्काशं कुण्डलाभ्यां विराजितं ।
घर्मांबुकर्णिकाराजद्दर्पणाभकलोचनम् ॥३८॥
प्रियास्यस्यस्तनयनं लीलया चोन्नतभ्रुवं ।
अग्रभावन्यस्तमुक्ताविस्फुरत्प्रोच्चनासिकम् ॥३९॥
दशनज्योत्स्नया राजत्पक्वबिम्बफलाधरं ।
केयूराङ्गदसद्रत्नमुद्रिकाभिर्लसत्करम् ॥४०॥

बिभ्रतं मुरळीं वामे पाणौ पद्मं तथैव च ।
काञ्चीदामस्फुरन्मध्यं नूपुराभ्यां लसत्पदम् ॥४१॥
रतिकेळिरसावेशचपलं चपलेक्षणं ।
हसन्तं प्रियया सार्धं हासयन्तं च तां मुहुः ॥४२॥
इत्थं कल्पतरोर्मूले रत्नसिंहासनोपरि ।
वृन्दारण्ये स्मरेत्कृष्णं संस्थितं प्रियया सह ॥४३॥
वामपार्श्वे स्थितां तस्य राधिकां च स्मरेत्ततः ।
नीलचेलकसंवीतां तप्तहेमसमप्रभाम् ॥४४॥
पट्टाञ्चलेनावृतार्धसुस्मेराननपङ्कजां ।
कान्तवक्त्रे न्यस्तनेत्रां चकोरीव चलेक्षणाम् ॥४५॥
अङ्गुष्ठतर्जनीभ्यां च निजप्रियमुखांबुजे ।
अर्पयन्ती पूगफलीं पर्णचूर्णसमन्विताम् ॥४६॥
मुक्ताहारस्फुरच्चापीनोन्नतपयोधरां ।
क्षीणमध्यां पृथुश्रोणीं किङ्किणीजालमण्डिताम् ॥४७॥
रत्नताटङ्ककेयूरमुद्रावलयधारिणीं ।
लसत्कटकमञ्जीररत्नपादाङ्गुळीयकाम् ॥४८॥
लावण्यसारमुग्धाङ्गीं सर्वावयवसुन्दरीं ।
आनन्दरससंमग्नां प्रसन्नां नवयौवनाम् ॥४९॥
सख्यश्च तस्य विप्रेन्द्र तत्समानवयोगुणाः ।
तत्सेवनपरा भाव्याः चामरव्यजनादिभिः ॥५०॥
अथ तुभ्यं प्रवक्ष्यामि मन्त्रार्थं शृणु नारद ।
बहिरङ्गैः प्रपञ्चस्य स्वांशैर्मायादिशक्तिभिः ॥५१॥
अन्तरङैस्तथा नित्यं विभूतैस्तैश्चिदादिभिः ।
गोपनादुच्यते गोपी राधिका कृष्णवल्लभा ॥५२॥
देवी कृष्णमयी प्रोक्ता राधिका परदेवता ।
सर्वलक्ष्मीस्वरूपा सा कृष्णाह्लादस्वरूपिणी ॥५३॥
ततस्सा प्रोच्यते विप्र ह्लादिनीति मनीषिभिः ।
तत्कलाकोटिकोट्यांशा दुर्गाद्यास्त्रिगुणात्मिकाः ॥५४॥
सा तु साक्षान्महालक्ष्मीः कृष्णो नारायणः प्रभुः ।
नैतयोर्विद्यते भेदः स्वल्पोपि मुनिसत्तम ॥५५॥
इयं दुर्गा हरी रुद्रः कृष्णश्शक्र इयं शची ।
सावित्रीयं हरिर्ब्रह्मा धूमोर्णासौ यमो हरिः ॥५६॥
बहुना किं मुनिश्रेष्ठ विना ताभ्यां न कञ्चन ।
चिदचिल्लक्षणं सर्वं राधाकृष्णमयं जगत् ॥५७॥
इत्थं सर्वं तयोरेव विभूतिं विद्धि नारद ।
न शक्यते मया वक्तुं वर्षकोटिशतैरपि ॥५८॥
त्रैलोक्ये पृथिवी मान्या जम्बूद्वीपं ततो वरं ।
तत्रापि भारतं वर्षं तत्रापि मधुरा पुरी ॥५९॥
तत्र वृन्दावनं नाम तत्र गोपीकदंबकं ।
तत्र राधासखीवर्गः तत्रापि राधिका वरा ॥६०॥
सान्निध्याधिक्यतस्तेस्याह्याधिक्यं स्याद्यथोत्तरं ।
पृथिवीप्रभृतीनां तु नान्यत्किञ्चिदिहोदितम् ॥६१॥

shrinathdwaraji@gmail.com

सैषा हि राधिका गोपी जनस्तस्या सखीगणः ।
तस्यास्सखीसमूहस्य वल्लभौ प्राणनायकौ ॥६२॥
राधाकृष्णौ तयोः पादाः शरणं स्यादिहाश्रयं ।
प्रपद्ये गतवानस्मि जीवोऽहं भृशदुःखितः ॥६३॥
सोऽहं यश्शरणं प्राप्रो मम तस्य यदस्ति च ।
सर्वं ताभ्यां तदर्थं हि तद्भोग्यं नद्यहं मम ॥६४॥
इत्यस्यौ कथितो विप्र मन्त्रस्यार्थस्समासतः ।
युगळार्थस्तथा न्यासः प्रपत्तिश्शरणागतिः ॥६५॥
आत्मार्पणमिमे पञ्च पर्यायास्ते मयोदिताः ।
अयमेव चिन्तनीयो दिवानक्तमतंद्रितैः ॥६६॥
स्वस्तिश्री पद्ममहापुराणे पाताळखण्डेवृन्दावनमहात्म्यकथनं
नाम एकाशीतितमोऽध्यायः ॥

CHAPTER EIGHTYONE

Mantracintamani for Devotees of Krishna

The sages said: 1-3. O Suta, O good one, live long. You have disclosed the nectar of the deeds of Srikrishna, which emancipates all devotees from the mundane existence. O lord, tell (us) all the daily sports of Srikrishna, on hearing which devotion to Krishna increases, O good man. O glorious one, tell us separately the application and characteristic of the prayer of the teacher and the disciple; for, you are our great friend.

Suta said: 4. Once Narada saluted and said to the lord of the world, the god of gods, SadaSiva, seated on the bank of Yamuna.

Narada said:

5-10. O god of gods, O great god, O omniscient one, O lord of the world, O you who know the truth about the characteristics of the lord, O you best among those who know the prayers of (i.e., addressed to) Krishna, I secured great prayers (addressed) to Krishna from you and from my father. Those best prayers and others have been properly learnt by me eating vegetables, roots and fruits for many thousand years, substituting on dry leaves, water, air etc. or (sometimes) not eating (at all), avoiding looking at and talking to women, conquering the six qualities like lust, curbing the external organs. Even though this was done, O Sankara, my mind was not pleased. Therefore, O lord, tell me that which would succeed even without purificatory rites etc., and which gives an excellent fruit just by uttering it even once. O lord of gods, if (you think) I am fit, then please tell it to me.

Siva said: 11-16. O glorious one, you, desiring the welfare of the world, have asked well. I shall tell you the prayer—the gem yielding all desires, though it is to be well (i.e. carefully) protected. This is the secret of secrets and the excellent secret of secrets. I have never before told it to the goddess (i.e. Parvati) nor to your elder brothers. I shall tell you the excellent pair of prayers (addressed) to Krishna. The pair

Shrinath.udupa@gmail.com

is called Mantracintamani—the desire-yielding gem. There are alternatives to this prayer—so also the five-syllabled (prayer). Beginning with (the words) 'Gopijana' and ending with 'Vallabha' and I seek the refuge' —This is the five-lettered (prayer). The great prayer of sixteen letters is called the Mantracintamani. Saying 'Gopijana' first, he should then say Vallabhabhyam'. The prayer having two lines is said to be (having) ten letters. **||"OM GopijanavallabhaM Sharanam prapadyE svaahaa || || Namo Gopijana vallabhaabhyaaM ||"**

17-22. Having internally repeated with or without faith, (just) once, he would go to the proximity of those dear to Krishna. There is no doubt about this. For him there is no (need for) the consideration for an initiatory rite, no (need for) the order of rite of nyasa, no restriction about place or time, no requital of an enemy or a friend etc. O best sage, all are entitled to it (even) up to a candala. So also women, Sudra and others, the dull, the dumb and the lame. Others (like) the Hanas, Kiratas, Pulindas and Puskaras, Abhiras, Yavanas, Kankas, Khasa and others, so also other low-born ones, those having. much religious hypocrisy and egotism, those given to wickedness, killers of cows and brahmanas, those having (committed) major and minor sins, those without knowledge and detachment, those without learning etc.—these and others—all are entitled to the prayer.

23-25. O best sage, if these have devotion to Krishna, the god of all gods, then all of them are entitled; not otherwise. A performer of sacrifices, one engaged in giving gifts, one practising all regular orders of ceremonies and rites, one who speaks the truth, or an ascetic, master of Vedas and Vedangas, one intent upon the contemplation of the Supreme Being, one born in a noble family, one practising austerities, one engaged in vows—is not entitled to this (hymn) if he does not have devotion to Krishna.

26-28a. Therefore, it should not be told to him who is not a devotee of Krishna, who is ungrateful, who is proud, who is faithless, and who is an atheist; so also it should not be told to him who is not desirous of attending, or to him who does not serve Siva. This (prayer) should be carefully given to him who is a devotee of Krishna only, free from religious hypocrisy and greed, free from lust and anger.

28b-33. I am the inspired poet (i.e. the author) of it, and its metre is said to be Gayatri. The lover of the cowherdesses (i.e. Krishna) is said to be the deity of this hymn. Its application is said to be to the service of Hari with his beloved. A man should employ the five modes (of devotion) beginning with the disc etc. and hymns also, or he should practise the assignment of the hands and body with the mystical letter forming its essential part. The first letter of the hymn is decorated at the top with a dot. The mystical letter would be 'gem' here, and the power is said to be 'namah'. In the last syllable there are ten parts, and worship is to be done with them, so also with sandal and flowers, with water in their absence. It should be

shrinath.udupa@gmail.com

done (i.e. muttered) after first doing the assignment of the various parts of the body to different deities for pleasing Hari. Therefore, only others tell the nyasa etc. of this hymn. 34-35a. Even if it is recited once it bestows blessedness. Yet one should always assign in ten ways for the muttered (hymn) etc. O best brahmana, now I shall explain (to you) the meditation of this prayer:

35b-43. (A man) should remember Krishna seated, along with his beloved, on a throne in Vrndaranya—Krishna who has put on a yellow garment, who is dark like a cloud, who has two arms, who has put on a garland of sylvan (flowers), who has a chaplet made of peacocks' tail-feathers, whose face resembles a crore of moons, whose eyes are rolling about; who has a karnikara (flower) as the ear-ornament, who has a round dot put on the centre of his forehead which is all around (smeared) with sandal, who is shining with ear-rings resembling the young sun, whose cheeks are like mirrors as they are glittering with drops of perspiration, whose eyes are rivetted on his beloved's face, who has sportively raised his brow due to a side-glance, whose very high nose is shining due to pearls put on its top, whose lips like ripe bimba fruits are shining by means of the moonlight (shooting) from his teeth, whose hands are shining with ornaments worn on the upper arms, with armlets and rings set with good (i.e. bright) gems, who holds in his left hand a flute, so also a lotus, whose waist is shining with a girdle and a chaplet, whose feet are glittering due to anklets, who is agile in the flurry caused by the joy due to love-sports, whose eyes are unsteady, who is laughing with his beloved and who is repeatedly making her laugh (thus he should remember Krishna).

44-52a. Then he should remember Radhika who is seated to his left side, who has put on a blue bodice, whose lustre is like heated gold, whose lotus-like, very smiling face is half covered with the end of her garment, who has fixed her eyes on the face of her lover, whose eyes are unsteady like those of a cakori, who is putting with her thumb and fore-finger a nut along with a (betal) leaf and powder into her lover's mouth, whose lovely, plump and elevated breasts are glittering due to a necklace of pearls, who has a slender waist, whose buttocks are large and are adorned with a mass of small bells, who has put on large jewelled ear-rings, armlets, rings and bracelets, who has put on a jingling string, anklets and jewelled foot-rings, whose body is bewitching due to her being an essence of beauty, who is beautiful in all limbs, who is submerged in the water of joy, who is pleased, who has fresh youth. O best of brahmanas, there also are her friends who are of the same age and have the same qualities, and would be engaged in serving her with chowries and fans. Now, O Narada, I shall tell you the meaning of the prayer; listen to it. Radhika, the beloved of Krishna is called Gopi due to her being concealed by the external parts of the manifestation (of the world), her own parts like the powers of illusion etc., so also with the internal parts, always present, like intelligence etc.

52b-56a. The goddess, full of Krishna, and the highest deity is called Radhika. She is of the nature of all beauty and of the nature of Krishna's joy. Therefore, O brahmana, she is called Hladini by the wise. Durga and others having the three constituents (like Sattva, Rajas, and Tamas) are a part of the croreth portion of her. She is actually Mahalaksmi, and Krishna is lord Narayana. O best sage, there is not the slightest difference between the two. She is Durga (i.e. Parvati); Hari is Rudra. Krishna is Indra; she is Indrani. She is Savitri; Hari is Brahma. She is Dhumorna ; Hari is Yama.

56b-60a. O best sage, what is the use of (speaking) much? There is nothing of the nature of living or non-living that is without them. The whole world is full of Radha and Krishna. In this way, O Narada, that all (this) is the splendour of the two. Itis not possible for me to describe it even (if I do so) for hundreds of crores of years. In the three worlds the earth is venerable; Jambudvipa is better than it. Init Bharata country (is excellent); in it the city Mathura (is the best). In it the (grove) named Vrindavana (is excellent); in it the group of Radha's friends is excellent. In it Radhika is the best.

60b-66. Due to her proximity, superiority in successions of the earth etc. would be there. Nothing else is lofty here. This is that Radha. The cowherdesses are the group of her friends. Ridha and Krishna are dear chiefs of the lives of the group of her friends. In this world, their feet should be sought for refuge. I go to them, have gone to them; I the soul that is very much afflicted, have sought their refuge; whatever is mine is his. All (I offer) to them, is for them; it is to be enjoyed by them; it is not mine. O brahmana, this in brief is told (as) the meaning of the prayer. I have told the five alternatives as: the meaning of the couplet, nyasa, reaching them and taking shelter of them, offering oneself. This hymn alone should be carefully reflected upon day and night.

shrinath.udupa@gmail.com

|| ಶ್ರೀಮದ್ದಿವ್ಯ ಗುರುನಾಥ ಗಣನಾಥ ಚರಣಾರವಿನ್ದಾಭ್ಯಾಂ ನಮಃ ||

|| ಅಥ ಶ್ರೀಪದ್ಮಮಹಾಪುರಾಣೇ ಪಾತಾಳಖಣ್ಡೇ ಏಕಾಶೀತಿತಮೋಽಧ್ಯಾಯೋಕ್ತ ಚಿನ್ತಾಮಣಿಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಮನ್ತ್ರ ಕಥನಮ್ ||

ಋಷಯ ಊಚುಃ || ಸೂತ ಜೀವ ಚಿರಂ ಸಾಧೋ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಚರಿತಾವೃತಂ |
ತ್ವಯಾ ಪ್ರಕಾಶಿತಂ ಸರ್ವಂ ಭಕ್ತಾನಾಂ ಭವತಾರಣಮ್ ||೧||
ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಲೀಲಾಂ ನಿಖಿಲಾಂ ಬ್ರೂಹಿ ದೈನನ್ದಿನಂ ವಿಭೋ |
ಯಯಾ ಕರ್ಣಿತಯಾ ಸಾಧೋ ಕೃಷ್ಣೇ ಭಕ್ತಿರ್ವಿವರ್ಧತೇ ||೨||
ಗುರೋಶ್ಶಿಷ್ಯಸ್ಯ ಮನ್ತ್ರಸ್ಯ ವಿಧಾನಂ ಲಕ್ಷಣಂ ಪೃಥಕ್ |
ವದಾಸ್ಮಾಕಂ ಮಹಾಭಾಗ ತ್ವಂ ಹಿ ನಃ ಪರಮಸ್ಸುಹೃತ್ ||೩||
ಸೂತ ಉವಾಚ || ಏಕದಾ ಯಮುನಾತೀರೇ ಸಮಾಸೀನಂ ಜಗದ್ಗುರುಂ |
ನಾರದಃ ಪ್ರಣಿಪತ್ಯಾಹ ದೇವದೇವಂ ಸದಶಿವಮ್ ||೪||
ನಾರದ ಉವಾಚ || ದೇವದೇವ ಮಹಾದೇವ ಸರ್ವಜ್ಞ ಜಗದೀಶ್ವರ |
ಭಗವದ್ಧರ್ಮತತ್ವಜ್ಞ ಕೃಷ್ಣಮನ್ತ್ರವಿದಾಂ ವರ ||೫||
ಕೃಷ್ಣಮನ್ತ್ರಾ ಮಯಾಲಬ್ಧಾಃ ತ್ವತ್ತೋ ಯೇ ಚ ಪಿತುಃ ಪದೇ |
ತೇ ಸರ್ವೇ ಸಾಧಿತಾ ಯತ್ನಾನ್ಮನ್ತ್ರರಾಜಾದಯೋ ಮಯಾ ||೬||
ಬಹುವರ್ಷಸಹಸ್ರೇಷು ಶಾಕಮೂಲಫಲಾಶಿನಾ |
ಶುಷ್ಕಪರ್ಣಾಮ್ಬುವಾಯ್ವಾದಿ ಭೋಜಿನಾ ಚ ನಿರಾಶಿನಾ ||೭||
ಸ್ತ್ರೀಣಾಂ ಸನ್ದರ್ಶನಾಲಾಪವರ್ಜಿನಾ ಭೂಮಿಶಾಯಿನಾ |
ಕಾಮದಿಷಡ್ಗುಣಂ ಜಿತ್ವಾ ಬಾಹ್ಯೇನ್ದ್ರಿಯಂ ನಿಯಮ್ಯ ಚ ||೮||
ಏವ ಕೃತೇಪಿ ನೈವಾತ್ಮಾ ಸನ್ತುಷ್ಟೋ ಮಮ ಶಙ್ಕರ |
ತದ್ಬ್ರೂ ಹಿ ಯತ್ರ ಸಿದ್ಧ್ಯೇತ ಸಂಸ್ಕಾರಾದ್ಯೈರ್ವಿನಾ ಪ್ರಭೋ ||೯||
ಸಕೃದುಚ್ಚಾರಣಾನ್ನಲಾಣಾಂ ದದಾತಿ ಫಲಮುತ್ತಮಂ |
ಯದಿ ಯೋಗ್ಯೋಸ್ಮಿ ದೇವೇಶ ತದಾ ಮೇ ಕೃಪಯಾ ವದ ||೧೦||
ಶಿವ ಉವಾಚ || ಸಾಧು ಪೃಷ್ಟಂ ಮಹಾಭಾಗ ತ್ವಯಾ ಲೋಕಹಿತೈಷಿಣಾ |
ಸಗೋಪ್ಯಮಪಿ ವಕ್ಷ್ಯಾಮಿ ಮನ್ತ್ರಚಿನ್ತಾಮಣಿಂ ತವ ||೧೧||
ರಹಸ್ಯಾನಾಂ ರಹಸ್ಯಂ ಯದ್ಗುಹ್ಯಾನಾಂ ಗುಹ್ಯಮುತ್ತಮಂ |
ನ ಮಯಾ ಕಥಿತಂ ದೇವ್ಯೈ ನಾಗ್ರಜೇಭ್ಯಃ ಪುರಾ ತವ ||೧೨||
ವಕ್ಷ್ಯಾಮಿ ಯುಗಲಂ ತುಭ್ಯಂ ಕೃಷ್ಣಮನ್ತ್ರಮನುತ್ತಮಂ |
ಮನ್ತ್ರಚಿನ್ತಾಮಣಿರ್ನಾಮ ಯುಗಳಂ ದ್ವಯಮೇವ ಚ ||೧೩||
ಪರ್ಯಯಾ ಅಸ್ಯ ಮನ್ತ್ರಸ್ಯ ತಥಾ ಪಞ್ಚಪದೀತಿ ಚ |
ಗೋಪೀಜನಪದಂ ವಲ್ಲಭಾನ್ತಂ ತು ಚರಣಾನಿ ಚ ||೧೪||
ಶರಣಂ ಚ ಪ್ರಪದ್ಯೇಚೇತ್ಯೇಷ ಪಞ್ಚಪದಾತ್ಮಕಃ |
ಮನ್ತ್ರಚಿನ್ತಾಮಣಿಃ ಪ್ರೋಕ್ತಃ ಷೋಡಶಾರ್ಣೋ ಮಹಾಮನುಃ ||೧೫||
ನಮೋ ಗೋಪೀಜನೇತ್ಯುಕ್ತ್ವಾ ವಲ್ಲಭಾಭ್ಯಾಂ ವದೇತ್ತತಃ |
ಪದದ್ವಯಾತ್ಮಕೋ ಮನ್ತ್ರೋ ದಶಾರ್ಣಃ ಖಲು ಕಥ್ಯತೇ ||೧೬||
ಏತಾಂ ಪಞ್ಚಪದೀಂ ಜಪ್ತ್ವಾ ಶ್ರದ್ಧಯಾಽಶ್ರದ್ಧಯಾ ಸಕೃತ್ |
ಕೃಷ್ಣಪ್ರಿಯಾಣಾಂ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯಂ ಗಚ್ಛತ್ಯೇವ ನ ಸಂಶಯಃ ||೧೭||

shrinathdalpi@gmail.com

ನ ಪುನಶ್ಚರಣಪ್ರೇಕ್ಷಾ ನಾಸ್ತ್ಯನ್ಯಾಸ ವಿಧಿಕ್ರಮಃ |
ನ ದೇಶಕಾಲನಿಯಮೋ ನಾರಿಮಿತ್ರಾದಿಶೋಧನಮ್ ||೧೮||
ಸರ್ವೇಽಧಿಕಾರಿಣಶ್ಚಾತ್ರ ಚಾಣ್ಡಾಲಾನ್ತಾ ಮುನೀಶ್ವರ |
ಸ್ತ್ರಿಯಶ್ಶೂದ್ರಾದಯಾಶ್ಚಾಪಿ ಜಡಮೂಕಾದ್ಯಪುಙ್ಗವಾಃ ||೧೯||
ಅನ್ಯೇ ಹೂಣ ಕಿರಾತಾಶ್ಚ ಪುಳಿನ್ದಾಃ ಪುಲ್ಕಸಾಸ್ತಥಾ |
ಅಭೀರಾ ಯವನಾಃ ಕಙ್ಕಾಃ ಸ್ಪರ್ಶಾದ್ಯಾಃ ಪಾಪಯೋನಯಃ ||೨೦||
ಡಂಭಾಹಙ್ಕಾರಪರಮಾಃ ಪಾಪಾಃ ಪೈಶುನ್ಯ ತತ್ಪರಾಃ |
ಗೋಬ್ರಾಹ್ಮಣಾದಿಹನ್ತಾರೋ ಮಹೋಪಪಾತಕಾನ್ವಿತಾಃ ||೨೧||
ಜ್ಞಾನವೈರಾಗ್ಯರಹಿತಾಃ ಶ್ರವಣಾದಿವಿವರ್ಜತಾಃ |
ಏತೇ ಚಾನ್ಯೇ ಚ ಸರ್ವೇಸ್ಯುರ್ಮನೋರಸ್ಯಾಧಿಕಾರಿಣಃ ||೨೨||
ಯದಿ ಭಕ್ತಿರ್ಭವೇದೇಷಾಂ ಕೃಷ್ಣೇ ಸರ್ವೇಶ್ವರೇಶ್ವರೇ |
ತದಾಧಿಕಾರಣಸ್ಸರ್ವೇ ನಾನ್ಯಥಾ ಮುನಿಸತ್ತಮ ||೨೩||
ಯಾಜ್ಞಿಕೋ ದಾನನಿರತಃ ಸರ್ವತನ್ತ್ರೋಪಸೇವಕಃ |
ಸತ್ಯವಾದೀ ಯತಿರ್ವಾಪಿ ವೇದವೇದಾಙ್ಗಪಾರಗಃ ||೨೪||
ಬ್ರಹ್ಮನಿಷ್ಠಃ ಕುಲೀನೋ ವಾ ತಪಸ್ವೀ ವ್ರತತತ್ಪರಃ |
ಅತ್ರಾಧಿಕಾರೀ ನ ಭವೇತ್ಕೃಷ್ಣಭಕ್ತಿವಿವರ್ಜಿತಃ ||೨೫||
ತಸ್ಮಾದ್ಧರಾವಭಕ್ತಾಯ ಕೃತಘ್ನಾಯ ನ ಮಾನಿನೇ |
ನ ಚ ಶ್ರದ್ಧಾವಿಹೀನಾಯ ವಕ್ತವ್ಯಂ ನಾಸ್ತಿಕಾಯ ಚ ||೨೬||
ನಾಶುಶ್ರೂಷಂ ಪ್ರತಿಬ್ರೂಯಾನ್ನಾಸಂವತ್ಸರಸೇವಿನಂ |
ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣೇಽನನ್ಯಭಕ್ತಾಯ ದಂಭಲೋಭವಿವರ್ಜಿತೇ ||೨೭||
ಕಾಮಕ್ರೋಧವಿಮುಕ್ತಾಯ ದೇಯಮೇತತ್ಪ್ರಯತ್ನತಃ |
ಋಷಿಶ್ಚೈವಾಹಮೇವಾಸ್ಯ ಗಾಯತ್ರೀ ಛನ್ದ ಉಚ್ಯತೇ ||೨೮||
ದೇವತಾ ವಲ್ಲಭೀಕಾನ್ತೋ ಮನ್ತ್ರಸ್ಯ ಪರಿಕೀರ್ತಿತಃ |
ಸ ಪ್ರಿಯಸ್ಯ ಹರೇರ್ದಾಸ್ಯೇ ವಿನಿಯೋಗ ಉದಾಹೃತಃ ||೨೯||
ಆಚಕ್ರಾದ್ಯೈಸ್ತಥಾ ಮನ್ತ್ರೈಃ ಪಞ್ಚಾಙ್ಗಾನಿ ಪ್ರಕಲ್ಪಯೇತ್ |
ಅಥವಾಪಿ ಸ್ವಬೀಜೇನ ಕರಾಙ್ಗನ್ಯಾಸಕೌ ಚರೇತ್ ||೩೦||
ಮನ್ತ್ರಸ್ಯ ಪ್ರಥಮೋ ವರ್ಣೋ ಬಿನ್ದುನಾ ಮೂರ್ಧ್ನಿಭೂಷಿತಃ |
ಗಮಿತ್ಯೇವಂ ಭವೇದ್ಬೀಜಂ ನಮಶ್ಶಕ್ತಿರಿಹೋದಿತಾ ||೩೧||
ಅನ್ತಿಮಾರ್ಣೈರ್ದಶಾಙ್ಗಾನಿ ತೈರೇವ ಚ ತಥಾರ್ಚನಂ |
ಗನ್ಧಪುಷ್ಪಾಕ್ಷತಾದಿಭಿಸ್ತಚ್ಚ ಜಲೈರೇವಾಪ್ಯಸಂಭವೇ ||೩೨||
ನ್ಯಾಸಪೂರ್ವಂ ವಿಧಾನೇನ ಕರ್ತವ್ಯಂ ಹರಿತುಷ್ಟಯೇ |
ಅತ ಏವಾಸ್ಯ ಮನ್ತ್ರಸ್ಯ ನ್ಯಾಸಾದ್ಯನ್ಯೇ ವದನ್ತಿ ಚ ||೩೩||
ಸಕೃದುಚ್ಚರಣಾಚ್ಚೈವ ಕೃತಕೃತ್ಯತ್ವದಾಯಿನಃ |
ತಥಾಪಿ ದಶಧಾ ನಿತ್ಯಂ ಜಪಾದ್ಯರ್ಥಂ ಪ್ರವಿನ್ಯಸೇತ್ ||೩೪||
ಅಥ ಧ್ಯಾನಂ ಪ್ರವಕ್ಷಾಮಿ ಮನ್ತ್ರಸ್ಯಾಸ್ಯ ದ್ವಿಜೋತ್ತಮ |
ಪೀತಾಂಬರಂ ಘನಶ್ಯಾಮಂ ದ್ವಿಭುಜಂ ವನಮಾಲಿನಮ್ ||೩೫||
ಬರ್ಹಿಬರ್ಹಕೃತಾಪೀಡಂ ಶಶಿಕೋಟಿನಿಭಾನನಂ |
ಘೂರ್ಣಾಯಮಾನನಯನಂ ಕರ್ಣಿಕಾರಾವತಂಸಿನಮ್ ||೩೬||

shrinath.udupa@gmail.com

ಅಭಿತಶ್ಚಂದನೇನಾಥ ಮಧ್ಯೇ ಕುಂಕುಮಬಿನ್ದುನಾ |
ರಚಿತಂ ತಿಲಕಂ ಫಾಲೇ ಬಿಭ್ರತಂ ಮಣ್ಡಲಾಕೃತಿಮ್ ||೩೭||
ತರುಣಾದಿತ್ಯಸಙ್ಕಾಶಂ ಕುಣ್ಡಲಾಭ್ಯಾಂ ವಿರಾಜಿತಂ |
ಘರ್ಮಾಂಬುಕರ್ಣಿಕಾರಾಜದ್ದರ್ಪಣಾಭಕಲೋಚನಮ್ ||೩೮||
ಪ್ರಿಯಾಸ್ಯಸ್ಯಸ್ತನಯನಂ ಲೀಲಯಾ ಚೋನ್ನತಭ್ರುವಂ |
ಅಗ್ರಭಾವನ್ಯಸ್ತಮುಕ್ತಾವಿಸ್ಫುರತ್ಪ್ರೋಚ್ಚನಾಸಿಕಮ್ ||೩೯||
ದಶನಜ್ಯೋತ್ಸ್ನಯಾ ರಾಜತ್ಪಕ್ವಬಿಮ್ಬಫಲಾಧರಂ |
ಕೇಯೂರಾಙ್ಗದಸದ್ರತ್ನಮುದ್ರಿಕಾಭಿರ್ಲಸತ್ಕರಮ್ ||೪೦||
ಬಿಭ್ರತಂ ಮುರಳೀಂ ವಾಮೇ ಪಾಣೌ ಪದ್ಮಂ ತಥೈವ ಚ |
ಕಾಞ್ಚೀದಾಮಸ್ಫುರನ್ಮಧ್ಯಂ ನೂಪುರಾಭ್ಯಾಂ ಲಸತ್ಪದಮ್ ||೪೧||
ರತಿಕೇಳಿರಸಾವೇಶಚಪಲಂ ಚಪಲೇಕ್ಷಣಂ |
ಹಸನ್ತಂ ಪ್ರಿಯಯಾ ಸಾರ್ಧಂ ಹಾಸಯನ್ತಂ ಚ ತಾಂ ಮುಹುಃ ||೪೨||
ಇತ್ಥಂ ಕಲ್ಪತರೋರ್ಮೂಲೇ ರತ್ನಸಿಂಹಾಸನೋಪರಿ |
ವೃನ್ದಾರಣ್ಯೇ ಸ್ಮರೇತ್ಕೃಷ್ಣಂ ಸಂಸ್ಥಿತಂ ಪ್ರಿಯಯಾ ಸಹ ||೪೩||
ವಾಮಪಾರ್ಶ್ವೇ ಸ್ಥಿತಾಂ ತಸ್ಯ ರಾಧಿಕಾಂ ಚ ಸ್ಮರೇತ್ತತಃ |
ನೀಲಚೇಲಕಸಂವೀತಾಂ ತಪ್ತಹೇಮಸಮಪ್ರಭಾಮ್ ||೪೪||
ಪಟ್ಟಾಞ್ಚಲೇನಾವೃತಾರ್ಧಸುಸ್ಮೇರಾನನಪಙ್ಕಜಾಂ |
ಕಾನ್ತವಕ್ತ್ರೇ ನ್ಯಸ್ತನೇತ್ರಾಂ ಚಕೋರೀವ ಚಲೇಕ್ಷಣಾಮ್ ||೪೫||
ಅಙ್ಗುಷ್ಠತರ್ಜನೀಭ್ಯಾಂ ಚ ನಿಜಪ್ರಿಯಮುಖಾಂಬುಜೇ |
ಅರ್ಪಯನ್ತೀ ಪೂಗಫಲೀಂ ಪರ್ಣಚೂರ್ಣಸಮನ್ವಿತಾಮ್ ||೪೬||
ಮುಕ್ತಾಹಾರಸ್ಫುರಚ್ಚಾರುಪೀನೋನ್ನತಪಯೋಧರಾಂ |
ಕ್ಷೀಣಮಧ್ಯಾಂ ಪೃಥುಶ್ರೋಣೀಂ ಕಿಙ್ಕಿಣೀಜಾಲಮಣ್ಡಿತಾಮ್ ||೪೭||
ರತ್ನತಾಟಙ್ಕಕೇಯೂರಮುದ್ರಾವಲಯಧಾರಿಣೀಂ |
ಲಸತ್ಕಟಕಮಞ್ಜೀರರತ್ನಪಾದಾಙ್ಗುಳೀಯಕಾಮ್ ||೪೮||
ಲಾವಣ್ಯಸಾರಮುಗ್ಧಾಙ್ಗೀಂ ಸರ್ವಾವಯವಸುನ್ದರೀಂ |
ಆನನ್ದರಸಸಂಮಗ್ನಾಂ ಪ್ರಸನ್ನಾಂ ನವಯೌವನಾಮ್ ||೪೯||
ಸಖ್ಯಶ್ಚ ತಸ್ಯ ವಿಪ್ರೇನ್ದ್ರ ತತ್ಸಮಾನವಯೋಗುಣಾಃ |
ತತ್ಸೇವನಪರಾ ಭಾವ್ಯಾಃ ಚಾಮರವ್ಯಜನಾದಿಭಿಃ ||೫೦||
ಅಥ ತುಭ್ಯಂ ಪ್ರವಕ್ಷ್ಯಾಮಿ ಮನ್ತ್ರಾರ್ಥಂ ಶೃಣು ನಾರದ |
ಬಹಿರಙ್ಗೈಃ ಪ್ರಪಞ್ಚಸ್ಯ ಸ್ವಾಂಶೈರ್ಮಾಯಾದಿಶಕ್ತಿಭಿಃ ||೫೧||
ಅನ್ತರಙ್ಗೈಸ್ತಥಾ ನಿತ್ಯಂ ವಿಭೂತೈಸ್ತೈಶ್ಚಿದಾದಿಭಿಃ |
ಗೋಪನಾದುಚ್ಯತೇ ಗೋಪೀ ರಾಧಿಕಾ ಕೃಷ್ಣವಲ್ಲಭಾ ||೫೨||
ದೇವೀ ಕೃಷ್ಣಮಯೀ ಪ್ರೋಕ್ತಾ ರಾಧಿಕಾ ಪರದೇವತಾ |
ಸರ್ವಲಕ್ಷ್ಮೀಸ್ವರೂಪಾ ಸಾ ಕೃಷ್ಣಾಹ್ಲಾದಸ್ವರೂಪಿಣೀ ||೫೩||
ತತಸ್ಸಾ ಪ್ರೋಚ್ಯತೇ ವಿಪ್ರ ಹ್ಲಾದಿನೀತಿ ಮನೀಷಿಭಿಃ |
ತತ್ಕಲಾಕೋಟಿಕೋಟ್ಯಂಶಾ ದುರ್ಗಾದ್ಯಾಸ್ತ್ರಿಗುಣಾತ್ಮಿಕಾಃ ||೫೪||
ಸಾ ತು ಸಾಕ್ಷಾನ್ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮೀಃ ಕೃಷ್ಣೋ ನಾರಾಯಣಃ ಪ್ರಭುಃ |
ನೈತಯೋರ್ವಿದ್ಯತೇ ಭೇದಃ ಸ್ವಲ್ಪೋಽಪಿ ಮುನಿಸತ್ತಮ ||೫೫||

shrinathudupa@gmail.com

ಇಯಂ ದುರ್ಗಾ ಹರೀ ರುದ್ರಃ ಕೃಷ್ಣಶ್ಶಕ್ರ ಇಯಂ ಶಚೀ |
ಸಾವಿತ್ರೀಯಂ ಹರಿರ್ಬ್ರಹ್ಮಾ ಧೂಮೋರ್ಣಾಸೌ ಯಮೋ ಹರಿಃ ||೫೭||
ಬಹುನಾ ಕಿಂ ಮುನಿಶ್ರೇಷ್ಠ ವಿನಾ ತಾಭ್ಯಾಂ ನ ಕಿಞ್ಚನ |
ಚಿದಚಿಲ್ಲಕ್ಷಣಂ ಸರ್ವಂ ರಾಧಾಕೃಷ್ಣಮಯಂ ಜಗತ್ ||೫೭||
ಇತ್ಥಂ ಸರ್ವಂ ತಯೋರೇವ ವಿಭೂತಿಂ ವಿದ್ಧಿ ನಾರದ |
ನ ಶಕ್ಯತೇ ಮಯಾ ವಕ್ತುಂ ವರ್ಷಕೋಟಿಶತೈರಪಿ ||೫೮||
ತ್ರೈಲೋಕ್ಯೇ ಪೃಥಿವೀ ಮಾನ್ಯಾ ಜಮ್ಬೂದ್ವೀಪಂ ತತೋ ವರಂ |
ತತ್ರಾಪಿ ಭಾರತಂ ವರ್ಷಂ ತತ್ರಾಪಿ ಮಧುರಾ ಪುರೀ ||೫೯||
ತತ್ರ ವೃನ್ದಾವನಂ ನಾಮ ತತ್ರ ಗೋಪೀಕದಂಬಕಂ |
ತತ್ರ ರಾಧಾಸಖೀವರ್ಗಃ ತತ್ರಾಪಿ ರಾಧಿಕಾ ವರಾ ||೬೦||
ಸಾನ್ನಿಧ್ಯಾಧಿಕ್ಯತಸ್ತೇಸ್ಯಾಹ್ಯಾಧಿಕ್ಯಂ ಸ್ಯಾದ್ಯಥೋತ್ತರಂ |
ಪೃಥಿವೀಪ್ರಭೃತೀನಾಂ ತು ನಾನ್ಯತ್ಕಿಞ್ಚಿದಿಹೋದಿತಮ್ ||೬೧||
ಸೈಷಾ ಹಿ ರಾಧಿಕಾ ಗೋಪೀ ಜನಸ್ತಸ್ಯಾ ಸಖೀಗಣಃ |
ತಸ್ಯಾಸ್ಸಖೀಸಮೂಹಸ್ಯ ವಲ್ಲಭೌ ಪ್ರಾಣನಾಯಕೌ ||೬೨||
ರಾಧಾಕೃಷ್ಣೌ ತಯೋಃ ಪಾದಾಃ ಶರಣಂ ಸ್ಯಾದಿಹಾಶ್ರಯಂ |
ಪ್ರಪದ್ಯೇ ಗತವಾನಸ್ಮಿ ಜೀವೋಽಹಂ ಭೃಶದುಃಖಿತಃ ||೬೩||
ಸೋಽಹಂ ಯಶ್ಶರಣಂ ಪ್ರಾಪ್ತೋ ಮಮ ತಸ್ಯ ಯದಸ್ತಿ ಚ |
ಸರ್ವಂ ತಾಭ್ಯಾಂ ತದರ್ಥಂ ಹಿ ತದ್ಭೋಗ್ಯಂ ನದ್ಯಹಂ ಮಮ ||೬೪||
ಇತ್ಯಸ್ಯೌ ಕಥಿತೋ ವಿಪ್ರ ಮನ್ತ್ರಸ್ಯಾರ್ಥಸ್ಸಮಾಸತಃ |
ಯುಗಳಾರ್ಥಸ್ತಥಾ ನ್ಯಾಸಃ ಪ್ರಪತ್ತಿಶ್ಶರಣಾಗತಿಃ ||೬೫||
ಆತ್ಮಾರ್ಪಣಮಿಮೇ ಪಞ್ಚ ಪರ್ಯಾಯಾಸ್ತೇ ಮಯೋದಿತಾಃ |
ಅಯಮೇವ ಚಿನ್ತನೀಯೋ ದಿವಾನಕ್ತಮತಂದ್ರಿತೈಃ ||೬೭||
ಸ್ವಸ್ತಿಶ್ರೀ ಪದ್ಮಮಹಾಪುರಾಣೇ ಪಾತಾಳಖಣ್ಡೇವೃನ್ದಾವನಮಹಾತ್ಮ್ಯಕಥನಂ
ನಾಮ ಏಕಾಶೀತಿತಮೋಽಧ್ಯಾಯಃ ||
ಎಂಭತ್ತೊಂದನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ

n. ಋಷಿಗಳು ಹೇಳಿದರು- ಎಲೈ ಸೂತನೇ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಜನನ ಮರಣ ನಾಶಕ ವಾದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಬಹುಕಾಲ ಬದುಕು.

ಯಾವ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದುದರಿಂದ ಕೃಷ್ಣನಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆಯೋ ಅಂತಹ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ನಿತ್ಯದ ಲೀಲೆಯನ್ನು ಹೇಳು,

2. ಗುರು, ಶಿಷ್ಯ, ಮಂತ್ರಗಳ ವಿಧಾನವನ್ನೂ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಯಾಗಿ ಹೇಳು, ನೀನೇ ನಮಗೆ ಮುಖ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತನು

. ಸೂತರು ಹೇಳಿದರು- ಒಂದು ಸಾರಿ ಯಮುನಾತೀರದಲ್ಲಿ ಜಗದ್ಗುರು ವಾದ ಸದಾಶಿವನನ್ನು ನಾರದನು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಕೇಳಿದನು.

ನಾರದನು ಹೇಳಿದನು- ದೇವದೇವನೂ ಸತ್ವಜ್ಞನೂ ಆದ ಜಗದೀ ಶ್ವರನೇ ನಿನ್ನಿಂದಲೂ ನಮ್ಮ ತಂದೆಯಿಂದಲೂ ಅನೇಕವಾದ ಕೃಷ್ಣಮಂತ್ರಗಳು ಹೊಂದಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಅದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ಸಾಧಿಸಿದ್ದೇನೆ.

2-0. ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳವರೆಗೂ ಕಾಯಿಪಲ್ಯ ಗೆಡ್ಡೆ ಗೆಣಸು ಫಲಗಳನ್ನೂ ಒಣಗಿದೆಲೆ ನೀರು ವಾಯುಗಳನ್ನೂ, ಆಹಾರವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡೂ ಕೊನೆಗೆ ಆಹಾರ ವಿಲ್ಲದೆಯೂ, ಸ್ತ್ರೀಯರ ದರ್ಶನ ಅವರೊಡನೆ ಮಾತು ಇವುಗಳನ್ನು

shrinath.udupa@gmail.com

ಬಿಟ್ಟು ನಿಯಮಿಸಿಯೂ, ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಬಾಹೇಂದ್ರಿಯವನ್ನು ನಿಯಮಿಸಿಯೂ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸಾಧಿಸಿದ್ದೇನೆ.

೯. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೂ ನನ್ನ ಆತ್ಮವು ಸಂತೋಷಗೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಸಂಸಾರವಿಲ್ಲ ದೇನೇ ಆತ್ಮತುಷ್ಟಿಹೊಂದಿ ಸಿದ್ಧಿಸುವ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಹೇಳು. ಒಂದೇ ಆವರ್ತಿ ಉಚ್ಚರಿಸಿದ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ಉತ್ತಮ ಫಲವನ್ನು ಕೊಡುವ ಮಂತ್ರವನ್ನು ನಾನು ಯೋಗ್ಯನೆಂದು ನಿನಗೆ ತಿಳಿದರೆ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಹೇಳು.

೧೧. ಶಿವನು ಹೇಳಿದನು. ಲೋಕಹಿತೈಷಿಯಾದ ನೀನು ಕೇಳಿದುದು ಚೆನ್ನಾ ಗಿದೆ. ಗೋಪ್ಯವಾದರೂ ಕೂಡ ಮಂತ್ರ ಚಿಂತಾಮಣಿಯನ್ನು ನಿನಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

೧೨-೧೫. ಯಾವುದು ಅತಿರಹಸ್ಯವೋ, ಉತ್ತಮವೋ, ನಿನ್ನ ಹಿರಿಯರಿಗೂ ಕೂಡ ಯಾವುದನ್ನು ಹೇಳಲಿಲ್ಲವೋ ಅದನ್ನು ಈಗ ನಿನಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಕೃಷ್ಣ ಮಂತ್ರದ ಯುಗಳವನ್ನು ನಿನಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.
ಮಂತ್ರ ಚಿಂತಾಮಣಿ, ಯುಗಳ, ದ್ವಯ, ಪಂಚಪದಿ ಎಂಬಿವೂ ಈ ಮಂತ್ರದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಹೆಸರುಗಳು, ಗೋಪೀಜನ ಪದವೆಂಬುದು ಮೊದಲು, ವಲ್ಲಭವೆಂಬುದು ಕೊನೆ, ಶರಣಂ ಪ್ರಪದ್ಯ ಎಂಬುವ ಸೇರಿ ಐದು ಪದಗಳು, ಇದೇ ಮಂತ್ರ ಚಿಂತಾಮಣಿಯು ಹದಿನಾರಕ್ಷರದ ಮಂತ್ರವು,
(ಓಂ ಗೋಪೀಜನವಲ್ಲಭಂ ಶರಣಂ ಪ್ರಪದ್ಯ ಸ್ವಾಹಾ") ಎಂಬುದೇ ಷೋಡಶಾರ್ಣ ಎಂದರೆ ಹದಿನಾರಕ್ಷರದ ಮಂತ್ರವು

೧೬. ಗೋಪೀಜನವಲ್ಲಭಾಭ್ಯಾಂ ಎಂಬುದು ಪದದ್ವಯಾತ್ಮಕವಾದ ಮಂತ್ರವು ಇದರ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ನಮೋ ಎಂಬುದನ್ನು ಸೇರಿಸಬೇಕು ಆಗ " **ನಮೋ ಗೋಪೀಜನ ವಲ್ಲಭಾಭ್ಯಾಂ** " ಎಂದಾಗುತ್ತದೆ ಇದು ಹತ್ತಕ್ಷರದ ಮಂತ್ರವು. ಇದಕ್ಕೆ ದಶಾರ್ಣ ನೆಂದು ಹೆಸರು.
ಈ ಪಂಚಪದಿಯನ್ನು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದಾಗಲಿ ಇಲ್ಲವಾಗಲಿ ಒಂದು ಬಾರಿ ಜಪಿಸಿದರೂ ಕೃಷ್ಣನ ಪ್ರಿಯೆಯರ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ. ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ ೧೮. ಇದರಲ್ಲಿ ಪುನಶ್ಚರಣೆಯ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಿಲ್ಲ. ನ್ಯಾಸದ ವಿಧಿಯಿಲ್ಲ. ದೇಶ ಕಾಲಗಳ ನಿಯಮವಿಲ್ಲ. ಅಮಿತ್ರಶೋಧನೆ ಬೇಕಿಲ್ಲ.

೧೯-೨೨, ಸ್ತ್ರೀಯರು, ಶೂದ್ರರು, ಜಡನು ಮೂಕನೇ ಮುಂತಾಗಿ ಚಂಡಾ ಲರೂ ಇದಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು. ಮಿಕ್ಕ ಹೂಣರು, ಕಿರಾತರು, ಪುಳಿಂದರು, ಪುಲ್ಯ ಸತ್ತು, ಆಭೀರರು, ಯವನು, ಕಂಕರು, ಸ್ವಶರು ಇವರೇ ಮೊದಲಾದ ಪಾಪಜಾತಿಯವರು ದಂಭ ಅಹಂಕಾರವನ್ನುಳ್ಳವರೂ, ಪಾಪ, ಚಾಡಿಗಳಲ್ಲಿ ನಿರತರೂ, ಗೋವು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವವರೂ, ಮಹಾಪಾತಕ ಉಪಪಾತಕಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದವರೂ ಜ್ಞಾನ ವೈರಾಗ್ಯವಿಲ್ಲದವರೂ ಇವರೇ ಮುಂತಾದವರೂ ಕೂಡ ಈ ಮಂತ್ರಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು.

೨೩. ಸರ್ವೆಶ್ವರನಾದ ಕೃಷ್ಣನಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯಿದ್ದರೆ ಆಗ ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಆ ಮಂತ್ರಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಾಗುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇಲ್ಲ.

೨೪-೨೫ ಯಜ್ಞವನ್ನು ಮಾಡಿದವನಾಗಲಿ, ದಾನಿಯಾಗಲಿ, ಸತ್ವತಂತ್ರ ಗಳನ್ನು ಸೇವಿಸುವವನಾಗಲಿ, ಸತ್ಯವಾದಿಯಾಗಲಿ, ಯತಿಯಾಗಲಿ, ವೇದವೇದಾಂಗ ಗಳನ್ನು ಬಲ್ಲವನಾಗಲಿ, ಬ್ರಹ್ಮನಿಷ್ಠನಾಗಲಿ, ಕುಲೀನನಾಗಲಿ, ತಪಸ್ವಿಯಾಗಲಿ, ವ್ರತದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತನಾಗಲಿ, ಯಾರೇ ಆಗಲಿ ಕೃಷ್ಣನಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವರು ಅಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲ.
೨೬. ಹರಿಯಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿರಹಿತನಾದ ಕೃತಘ್ನನಾದ ಆಸಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದ, ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಲ್ಲದ ನಾಸ್ತಿಕನಾದವನಿಗೆ ಹೇಳಬಾರದು
೨೭-೨೯ ಶುಶೂಷೆಮಾಡದಿರುವ ಸಂವತ್ಸರಪಂತ ಸೇವಿಸದಿರುವವನಿಗೆ ಹೇಳಬಾರದು. ಕೃಷ್ಣನಲ್ಲಿ ಭಕ್ತನಾಗಿರುವ ದಂಭಲೋಭಗಳಿಲ್ಲದ ಕಾಮಕ್ರೋಧ ಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಇದನ್ನು ಹೇಳಬೇಕು. ಈ ಮಂತ್ರಕ್ಕೆ ನಾನೇ ಋಷಿಯು, ಗಾಯತ್ರೀಚ್ಛಂದಸ್ಸು, ದೇವತೆಯು ವಲ್ಲವಿಕಾಂತನು. ಪ್ರಿಯರೊಡನೆ ಕೂಡಿದ ಹರಿಯ ದಾಸ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿನಿಯೋಗವು. ಎಂದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

೩೦. ಚಕ್ರವೇ ಮುಂತಾದ ಮಂತ್ರಗಳಿಂದ ಪಂಚಾಂಗನ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅದಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಆ ಮಂತ್ರದ ಬೀಜ ಮಂತ್ರದಿಂದಲೇ ಕಂನ್ಯಾಸವನ್ನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

೩೧-೩೩. ಮಂತ್ರದ ಮೊದಲನೆ ವರ್ಣಕ್ಕೆ ಸೊನ್ನೆಯನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಸಮಾಡಬೇಕು ಅದು ಗರಿ ಎಂದಾಗುತ್ತದೆ. ಅದೇ ಬೀಜವು. ನಮಃ ಎಂಬುದು ಶಕ್ತಿಯು, ಆ ಮೇಲಿನ ವರ್ಣಗಳಿಂದ

shrinathudupa@gmail.com

ಕರನ್ಯಾಸಮಾಡಿಕ್ಕೊಂಡು ಅವರಿಂದಲೇ ಪೂಜೆ ಮಾಡಬೇಕು ಸಿಕ್ಕಿದಲ್ಲಿ ಗಂಧಪುಷ್ಪಾದಿಗಳಿಂದ ಪೂಜಿಸಬೇಕು. ಸಿಕ್ಕದಿದ್ದರೆನೀರಿನಿಂದಲೇ ನ್ಯಾಸಪೂರ್ವೈಕವಾಗಿ ಪೂಜೆಮಾಡಿದರೂ ಕೃಷ್ಣನು ತೃಪ್ತಿಪಡುತ್ತಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಈ ಮಂತ್ರಕ್ಕೆ ನ್ಯಾಸವನ್ನು ಕೆಲವರು ಬೇರೆಯಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

24. ಒಂದು ಸಾರಿ ಉಚ್ಚಾರಣೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದಲೇ ಕೃತಕೃತ್ಯತ್ವವನ್ನು ಕೊಡುವನು. ಆದರೂ ಆ ಮಂತ್ರಕ್ಕೆ ಜಪಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಹತ್ತು ನಾಸ್ಯ ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಬೇರೆಯಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

೩೫-೩೬. ಆಮೇಲೆ ಈ ಮಂತ್ರಕ್ಕೆ ಧ್ಯಾನವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಪೀತಾಂಬರ ವನ್ನು ಹೊದ್ದಿರುವ ಮೋಡದಂತೆ ಕಪ್ಪಗಿರುವ ಎರಡು ಭುಜಗಳುಳ್ಳ ವನಮಾಲೆ ಎಂಬ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿರುವ, ನವಿಲುಗರಿಯನ್ನು ತಲೆಗೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿರುವ ಕೋಟಿ ಚಂದ್ರರಂತೆ ಮುಖವುಳ್ಳ, ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಮದದಿಂದ ಅರಳಿಸುತ್ತಿರುವ ಕರ್ಣಿಕಾರ ಹೂವನ್ನು ಮುಡಿದಿರುವ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸಬೇಕು.

22-92. ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯಲ್ಲೂ ಚಂದನವನ್ನು ಬಳಿದುಕೊಂಡು ಮಧ್ಯೆ ಕುಂಕುಮದ ಬಟ್ಟು ಹಣೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ, ಉದಯಿಸಿದ ಸಧ್ಯನಂತಿರುವ ಕುಂಡಲಗಳಿಂದ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಶಖೆಯಿಂದ ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ಬಟ್ಟಾಗಿ ಬೆವರಿನ ಹನಿಯಿರುವ ಕಪೋಲವುಳ್ಳ ಹೆಂಡತಿಯ ಮುಖವನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಿರುವ ಸ್ವಲ್ಪ ಮೇಲ ಕೈತ್ತಿ ಕೊಂಡಿರುವ ಹುಬ್ಬುಳ್ಳ, ಬುಲಾಕನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರುವ ಮೂಗುಳ್ಳ, ಹಲ್ಲುಗಳ ಕಾಂತಿಯಿಂದ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ತೊಂಡೆಯ ಹಣ್ಣಿನಂತಿರವ ತುಟಿಯುಳ್ಳ, ಭುಜಕೀತಿ ಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರುವ, ರತ್ನದ ಉಂಗುರವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರುವ ಎಡದ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಳಲನ್ನು ಹಿಡಿದಿರುವ, ಸೊಂಟಕ್ಕೆ ಉಡುದಾರವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರುವ ಕಾಲುಬಳೆಯನ್ನು ಕಾಲಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿರುವ, ರತಿಕ್ರೀಡೆಯಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ಚಂಚಲವಾದ ಕಣ್ಣಳ್ಳ ಹೆಂಡತಿಯೊಡನೆ ನಗುತ್ತಿರುವ, ಅವಳನ್ನು ನಗಿಸುತ್ತಿರುವ, ಈ ರೀತಿ ಯಿರುವ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನನ್ನು ವೃಂದಾರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷದ ಕೆಳಗೆ ರತ್ನ ಸಿಂಹಾಸನಗ ಮೇಲೆ ಹೆಂಡತಿಯೊಡನೆ ಕೂತಿರುವಂತೆ ಧ್ಯಾನಿಸಬೇಕು.

೪೪-೪೯. ಆ ಸ್ವಾಮಿಯ ಎಡಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ರಾಧೆಯನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಬೇಕು. ಅವಳ ರೀತಿಯು ಹೀಗಿರಬೇಕು. ನೀಲಿಯಾದ ರವುಕೆಯನ್ನು ತೊಟ್ಟಿರುವ ಪುಟಹಾಕಿದ ಚಿನ್ನದಂತೆ ಬಣ್ಣವುಳ್ಳ ಉಟ್ಟ ಶೀರೆಯ ಶೆರಗಿನಿಂದ ಅರ್ಧತಲೆಗೆ ಮುಸುಗ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ನಗುತ್ತಿರುವ ಮುಖವುಳ್ಳ, ಗಂಡನ ಮುಖವನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಿರುವ ಚಕೋರದಂತೆ ಚಂಚಲವಾದ ಕಣ್ಣುಳ್ಳ, ಅಂಗುಷ್ಠತರ್ಜನೀ ಬೆರಳುಗಳಿಂದ ಅಡಕಲೆ ಯನ್ನು ಮಡಿಸಿದುದನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿರುವ, ಮುತ್ತಿನಹಾರದಿಂದ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಸ್ತ ಗಳುಳ್ಳ, ಸೊಂಟವು ಸಣ್ಣನಾಗಿರುವ, ಕುಂಡೆಗಳು ದಪ್ಪವಾಗಿರುವ ಆ ಸೊಂಟಗಳಿಗೆ ಗೆಜ್ಜೆಯು ಸುತ್ತಿರುವ ಡಾಬನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ ಆ ಕುಂಡೆಗಳು ಪ್ರಕಾಶಿಸು ತಿರುವ, ರತ್ನದ ಓಲೆ, ಭುಜಕೀರ್ತಿ ಮುದ್ರೆಯುಂಗುರಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿರುವ, ಕೈಬಳೆ ಯನ್ನು ತೊಟ್ಟಿರುವ, ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ ಡಾಬು ಸದ್ಧ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ, ಕಾಲುಕಡೆಗ ಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ, ಸೌಂದರ್ಯದಿಂದ ಅತಿಶಯಳಾದ ಎಲ್ಲ ಅವಯವಗಳೂ ಸುಂದರವಾಗಿರುವ ಆನಂದರಸದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನಳಾಗಿ ನವಯೌವನವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಸುಮುಖ ಳಾಗಿರುವ ರಾಧೆಯನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಬೇಕು.

೫೦. ಅವಳಿಗೆ ಸಮರಾದ ನವಯೌವನವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಚಾಮರವ್ಯ ಜನ ಗಳನ್ನು ಬೀಸುತ್ತಿರುವ ಅವಳ ಸಖಿಯರನ್ನೂ ಧ್ಯಾನಿಸಬೇಕು.

೫೧. ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತಿರುವಂತಿರುವ ತನ್ನ ಮಾಯಾಶಕ್ತಿಗಳಿಂದಲೂ ಅಂತರಂಗವಾಗಿರತಕ್ಕ ಚಿದಂಶವೇ ಮುಂತಾದ ತನ್ನ ವಿಭೂತಿಗಳಿಂದಲೂ, ಕೂಡಿರುವ ಮಂತ್ರಾರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಕೇಳು,

೫೨. ಕೃಷ್ಣನ ವಲ್ಲಭೆಯಾದ ರಾಧಿಕೆಯನ್ನು ಗುಹ್ಯಳಾದುದರಿಂದಲೂ ಕಾಪಾ ಡುವುದರಿಂದಲೂ ಗೋಪಿ ಎಂದೆನ್ನುತ್ತಾರೆ.

೫೩. ರಾಧಿಕೆಯು ಕೃಷ್ಣ ಸ್ವರೂಪಳೆಂದೂ, ಪರದೇವತೆಯೆಂದೂ, ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಸ್ವರೂಪಳೆಂದೂ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾಳೆ

೫೪. ಆದ್ದರಿಂದ ಆಕೆಯನ್ನು ಹಾದಿನೀ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಸತ್ವ ರಜಸ್ತಮೋಗುಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ದುರ್ಗಾದಿಗಳು ಅವಳ ಕಲೆಯ ಕೋಟ್ಯಂಶದಲ್ಲಿ ಕೋಟಿಯ ಒಂದಂಶದವರು,

shrimathudupa@gmail.com

ಆ ರಾಧಿಕೆಯೇ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯು, ಕೃಷ್ಣನೇ ಸಾಕ್ಷಾನ್ನಾರಾಯಣನು. ಇವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಭೇದವೆಂಬುದೇ ಇಲ್ಲ, ಆ ರಾಧೆಯು ದುರ್ಗೆಯು, ಹರಿಯೇ ರುದ್ರನು. ಈಕೆಯು ಶಚಿಯು, ಕೃಷ್ಣನೇ ಇಂದ್ರನು. ಈಕೆಯು ಸಾವಿತ್ರಿಯು. ಕೃಷ್ಣನೇ ಬ್ರಹ್ಮನು. ಈಕೆಯು ಧೂಮೋರ್ಣಳು. ಕೃಷ್ಣನೇ ಯಮನು.

೫೭. ಎಲೈ ನಾರದನೇ, ಬಹುವಾಗಿ ಹೇಳಿದುದರಿಂದೇನು ? ಅವರಿಬ್ಬರಿಂದ ಹೊರತಾದ ಪ್ರಪಂಚವೇ ಇಲ್ಲ. ಚಿತ್ತು ಅಚಿತ್ತು ಲಕ್ಷಣವಾದ ಸತ್ವವೂ ರಾಧಾಕೃಷ್ಣ ಮಯವಾದುದು

೫೮. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಪ್ರಪಂಚವೆಲ್ಲವೂ ಅವರುಗಳ ವಿಭೂತಿಯೆಂದೇ ತಿಳಿ. ಅವರ ವಿಭೂತಿಯನ್ನು ಕೋಟಿ ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ನಾನು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ,

೫೯-೬೦, ಮೂರುಲೋಕಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಭೂಮಿಯೇ ಉತ್ತಮವು. ಅದರೊ ಳಗೆ ಜಂಬೂದ್ವೀಪವು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದುದು ಆ ಜಂಬೂದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ಭಾರತವರ್ಷವು ಶ್ರೇಷ್ಠವು. ಆದರೊಳಗೆ ಮಧುರಾ ಪಟ್ಟಣವು ಮತ್ತೂ ಶ್ರೇಷ್ಠವು ಆ ಮಧುರಾ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ವೃಂದಾವನವು ಉತ್ತಮವಾದುದು. ಅದರಲ್ಲಿ ಗೋಪಿಯರ ಗುಂಪು ವರವು. ಆ ಗೋಪಿಯರ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ರಾಧೆಯ ಸಖಿಯರು ಉತ್ತಮರು. ಅವರಲ್ಲಿ ರಾಧಿಕೆಯು ಅತ್ಯಂತ ಉತ್ತಮಳು ಆಕೆಯು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವ ಅದರಿಂದ ಅವವು ಉತ್ತ ಮಗಳು. ಅವಳಿರುವುದರಿಂದಲೇ ಈ ಭೂಮಿ ಮುಂತಾದುವುಗಳು ಉತ್ತಮವಾಗಿವೆ. ಮತ್ತೊಂದ ರಿಂದಲೂ ಅಲ್ಲ.

ಆ ಗೋಪಿಯೇ ಇಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮಳಾದವಳು. ಅವಳ ಸಖೀಜನರು ಉತ್ತಮರು. ಆ ಸಖಿಯರ ಗುಂಪಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರರಾಗಿ ಪ್ರಾಣನಾಯಕರಾದವರು ರಾಧೆಕೃಷ್ಣರು, ಅವರ ಪಾದಗಳು ನನಗೆ ಆಶ್ರಯವಾಗಿರಲಿ.

೬೩-೬೪ ಹೆಚ್ಚು ದುಃಖಿತನಾದ ಜೀವನಾದ ನಾನು ಅವರನ್ನು ಶರಣು ಹೊಂದುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಅವರನ್ನು ಶರಣು ಹೊಂದಿದ್ದೇನೆ. ನನಗೇನೇನಿವೆಯೋ ಅವೆಲ್ಲವೂ ಅವನದೇ, ಅವನ ದೆಸೆಯಿಂದಲೇ ನಾನು ಭೋಗಿಸುವುದು. ನನ್ನ ದೇನೂ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ.ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮಂತ್ರಾರ್ಥವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ.

೬೫: ಮಂತ್ರಾರ್ಥ, ನ್ಯಾಸ, ಪ್ರಪತ್ತಿ, ಶರಣಾಗತಿ ಆತ್ಮಾರ್ಪಣ ಈ ಐದು ಪರಾಯಗಳನ್ನೂ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಇಂತು ಶ್ರೀ ಪದ್ಮಮಹಾಪುರಾಣದ ಪಾತಾಳಖಂಡದಲ್ಲಿ ವೃಂದಾವನ ಮಹಿಮೆ ಎಂಬ ಎಂಭತ್ತೊಂದನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯವು ಮುಗಿದುದು.

B.N. Shrinath Udupa
TRIPURASHRI 2/238
Karikallkatte japthi post
Kundapur talluk Udupi Dst
Karnataka BHARATH
+91-9740069904 & +91-7349513999
Email:- shrinath.udupa@gmail.com

shrinath.udupa@gmail.com